

Caracterizarea personajului Gelu Ruscanu din opera Jocul ielelor scrisa de Camil Petrescu-prima parte

Personaj principal, dinamic, multidimensional; alter ego al autorului.

Modalitati de caracterizare:

“” caracterizare directa: portretul facut de dramaturg (in didascalii) si de alte personaje; autocaracterizarea;

“” caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin comentariile celorlalte personaje; prin mediul in care traieste.

Gelu Ruscanu este din aceeasi familie a eroilor camilpetrescieni insetati de absolut, care traiesc drama spadei care nu se indoiaie. Din familia lunaticilor, el "a vazut idei". Drama eroului se naste din impactul, cu neputinta de solutionat, dintre imperativul categoric al dreptatii absolute, pe care il proclama, il apara si doreste sa-l promoveze, si realitatea sociala. Conflictul insolabil al eroului se petrece la nivelul constiintei.

Critica literara a sesizat cu promptitudine o realitate a textului dramatic camilpetrescian, si anume insuficienta (doar a) dialogului, pentru implementarea sensurilor operei literare. Textul capata consistenta necesara numai in pre-zenta atat de personalelor indicatii de regie, care au facut adeseori din opera dramatica a lui Camil Petrescu o pagina citita, dar putin prezentata pe scena. G. Calinescu afirma despre didascaliile camilpetresciene ca, "Iuete ca parte integranta din text, notele sunt excelente, fiind aci portrete si constructii de atmosfera, aci analize ale psihologiei de moment. (...) Analiza aceasta paran-tetica si subtila da mari satisfactiuni intelectuale, ramane probabil straina cautatorilor de emotii vii.

Aceasta modalitate de construire a personajului este evidenta in mai toata opera sa dramatica. Si portretul lui Gelu Ruscanu, eroul dramei Jocul ielelor, se contureaza intr-una din lungile didascalii ale autorului: "...un barbat ca de douazeci si sapte-douazeci si opt de ani, de o frumusete mai curand feminina, cu un soi de melancolie in privire, chiar cand face acte de energie. Are nervozitatea instabila a animalelor de rasa. Priveste intotdeauna drept in ochi pe cel cu care vorbeste, si asta-i da o autoritate neobisnuita". Portretul aminteste de Saint-Just, campionul francez al dreptatii supraumane - asa il numeste Penciulescu, un raisonneur al piesei, pe protagonist, prin analogie cu teribilul justitiar al revolutiei franceze.